

GAZETA TRANSILVANIEI

PROPRIETARĂ: ASOCIAȚIUNEA „ASTRA” BRAȘOV
Ieșire de două ori pe săptămână prin îngrijirea
Comitetului de redacție.
Atelierile tipografiei „Astra” nr. 102.
Pagini 4-6-8 lei 3.

STEAG RIDICAT LA
1838

GHLBARIȚIU ȘI SFINȚIT DE LUPTELE PURTATE SUB CUTELE LUI
DE ATAȚIA URMAȘI, ÎN FRUNTE CU MUREȘENII

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BRAȘOV.
B-dul REGELE FERDINAND Nr. 12 Tt. 1513
Abonamentul anual lei — Autorități și Societățile
Anunțuri și reclame după tarif.

Nr. 52 Inreg. Trib. Brașov 2. II Nr. 2. II. 71/043

Sâmbătă 23 Septembrie 1944

Anul 107

Ca la football

de Ion Colan

În organizațiile sportive, orice club ce se respectă își dublează oamenii din echipa întâi cu elemente tinere, sub optsprezece ani, care sunt puse să se lupte între ele, „speranțele” fiind urmărite de ochii specialist a „antrenorului”.

Tineretul acesta sportiv, minor, e cunoscut în football sub denumirea de „juniori” care, uneori, au și jucători mai minori, — o echipă aparte, firește, numită „Pitici”. Scopul e clar: să existe o cât mai bogată pepinieră, capabilă să alimenteze echipa de baza, aceea ce luptă, apără și duce la victorie colorile clubului.

Lucrul e bine făcut și dela sine înțeles, pentru că cine face sport trebuie antrenat de mic. Nu-l poți promova pe cineva în echipa glorioasă, dacă nu știe să bage un „goal” și mai puțin dacă nu știe să dea în minge cu piciorul sau cu capul, schiloind-se uneori pe sine sau pe tovarășul de joacă.

Cum, însă, sportul acesta are o limită de vârstă — 30-35 ani — un plafon a fost impus și „Juniorilor”: 18 ani.

*

M'am cam lungit la vorbă cu footballul, în aparență fără nicio legătură cu actualitatea imediată.

Numai în aparență, deoarece sunt foarte mulți ani de când se tot vorbește despre „tineretul” politic, fiecare partid făcându-și o cinste din a antrena în luptele politice un număr cât mai impresionant din elementele tinere.

Ca la football!

Dar câtă vreme în sportul cu mingea știm fiecare ce înseamnă „Pitici” sau „Juniori”, în politică tineretul acesta e o noțiune foarte vagă.

Unii l-au coborât până la elevii de liceu, alții au încadrat numai tineretul universitar, cele mai multe lungind viața unor tineri până către 50 de ani, când mai o sciatică, mai reumatismele, mai celelalte necazuri, îl fac pe bietul tânăr, cu fată de măritat, să se lase păgubaș de „echipa I”, trecând voluntar în *millie*.

Și nu mai pricepem noi încă ceva: în football ai nevoie de antrenament; la ce și-o fi folosind însă antrenamentul politic, ca student, când tu te lupți cu Dreptul roman, cu Teoria continuității, cu Ligamentele, frecvența curentului electric, cu calculele infinitezimale, habar n'am!

N'ar fi oare mai cuminte să fie lăsat tineretul în pace, să-și vadă de studiile lui, iar vârsta minimă coaptă pentru politică să fie cea care poate prezenta o diplomă universitară, urmând ca de dreptul de vot să utilizeze fiecare, așa cum crede el că e mai bine pentru nația lui.

Fiindcă, iată, a fost atâta „tineret” care dacă n'ar fi stat de carte și de muncă (acuma îmi dau seama), *politica* nu i-ar fi întins nicio coajă de pâine.

Și câți din tinerii noștri nu s'au pierdut pe sine și pe ai săi din pricina „antrenamentului” în politică, la o vârstă când, oricum, numai foarte puțini știu despre ce e vorba.

Partide și oameni

de

Dr. N. Căliman

Am spus și am accentuat din acest loc că această Gazetă nu se închină în fața niciunui alt steag, decât în fața steagului neamului. Nu se înhămează la carul niciunui partid, decât la cel al neamului.

Numai așa ne putem spune cuvântul în libertate și fără reticențe. Și vrem să spunem adevărul și dușmanilor de principii, și vrem să-l putem spune, încă mai apăsător, prietenilor, când interesul neamului o va cere.

Ni se va pune poate întrebarea: Avem noi îndreptățirea să facem acest lucru? Răspundem: Da! Întâi avem capitalul moral și național al acestei Gazete, adunat în timp de peste 100 ani. Apoi, oamenii grupați în jurul acestei Gazete n'au spus vorbe de tămăielă nimănui, nu s'au târguit cu atitudinile și principiile, nu le-au pus pe acestea niciodată la vânzare pentru onoruri sau beneficii, au rămas tari în convingeri și consecvenți în atitudinile în toate împrejurările. De aceea ceea ce spun ei nu sunt numai vorbe prinse din vânturile nevoilor momentane și aruncate în cumpăna tuturor intereselelor. Vorbele lor sunt rupte din adâncul sufletului și aruncate în cumpăna interesului neamului. Vom vorbi și acum sincer. Sine ira et studio.

Avem în viața noastră de stat actuală câteva partide. Sunt tocmai destule pentru noi. N'avem nevoie de mai multe. În ele poate încăpea cu prisosință toată lumea noastră, cu toate ambițiile, cu toate principiile și cu toate doctrinele: tânăr și bătrân, cel de dreapta ca și cel de stânga, cel anchilozat în idei și în principii, ca și cel doritor de toate salturile de doctrină și de politică.

Unele dintre partide împiedecă înaintarea prea repede, altele im-

ping și biciuesc pentru o viteză mai mare către scopuri mari de organizare socială și politică.

Și totuși, mai sunt unii oameni care nu-și pot găsi locul în partidele existente. Vreau mai multe. Vreau încă și altele. Ale lor!

Aceștia nu-și dau încă nici azi seama cât rău ne-au adus acei ambițioși ai trecutului care voiau cu tot prețul să-și aibă micile lor bisericuțe, tot mai mici și mai mici. Nu-și dau seama că acei setoși de înălțări au rupt mereu atâtea bucățele din trupul nației, până când aceasta era aproape să-și dea sufletul. Mulți dintre „șefii” trecutului și-au putut satisface ambiția. De multe ori cu foloase. Au tras după ei și un număr mare de oameni de bună credință și cumsecade, care azi nu-și găsesc locul.

Țara a suferit însă mult din cauza acelor ambițioși. Din cauza lor plătește și va plăti încă.

Ambițioșii de azi nu-și dau seama de acest lucru. Fac același joc al trecutului. Și pot produce azi un rău și mai mare.

Sunt mulți dintre ei pe care i-am văzut la stânga, pentru ca să facă apoi o săritură către extrema dreaptă, ca astăzi cu un salt și mai mare să se arunce iarăși către stânga. Sunt unii adevărați acrobați politici.

Să se astâmpere. Să-și vadă de treburile lor. Unii pot împlini misiuni frumoase acolo unde sunt așezați. Să se bucure că trăiesc azi sub un regim care nu le pune mâna în ceafă și nu-i aruncă în adăpostul de care sunt vrednici.

Țara are nevoie de Unire, nu de imbucătățire. Și lumea noastră știe asupra căror principii să se unească. Numai să fie lăsată în pace de ambițioșii, interesații și neliniștiții vieții publice.

Entuziasmul, puterea de muncă, dăruirea, sinceritatea, toate aceste calități care fac gloria unui tineret sănătos, să i le lăsam lui și să nu-l îmbătrânim înainte de vreme.

Chiar și așa, vrând nevrând, el tot asistă la lupta politică, nu va fi străin de ea niciodată, va putea trage concluzii din multe câte se petrec sub ochii lui, iar atunci când va pași în arenă, dacă se simte chemat pentru asta, o va face conștient și nu se va mai lăsa bătut de toate vânturile.

Format din punct de vedere intelectual, stăpân pe sine, cu libertatea pe care numai cariera și-o dă, nu va mai fi aservit nimănui.

Numai așa îl vom feri de licheli și tot numai așa putem conta pe solidaritatea unui întreg tineret în marile chestiuni naționale când sensibilitatea lui va reacționa, și trebuie să reacționeze, prompt.

Să nu confundăm politica cu sportul.

Filotonul GAZETEI TRANSILVANIEI

Libertate de gândire

Dacă revoluționarii francezi din 1789 au luptat pentru răsturnarea nedreptăților isvorite din primul nobililor și clerului, cu toate privilegiile lor, crezând că pot întrona prin sânge marile principii pentru care luptau și anume:

Libertatea, egalitatea și fraternitatea, astăzi, după un secol și jumătate, omenirea nu și-a găsit leagănul liniștii, în lupta ei necurmată pentru dreptatea socială.

Inflăcărarea sufletului francez a purtat pe stindarde aceste inscripții de

foc și a vibrat, prin ritmul Marseillezei, dogoarea dorului de libertate, însă rezultatul final, după ce căpetenii peste căpetenii s'au ridicat și au căzut sub ghilotină, toți cu gândul la libertate, a fost pierderea libertății și instaurarea imperialismului napoleonean.

Ce s'a putut câștiga prin lupta revoluției franceze?

I. *Libertatea* s'a câștigat, într'adevăr, prin declarația drepturilor omului și cetățeanului.

Dar ce înseamnă libertate? Când cineva este liber nu înseamnă

SERIA
II

NOAIE

PENTRU
MIINTE, INIMA ȘI LITERATURA

ANUL
II

Nr. 39

SĂPTĂMĂNAL PENTRU CULTURA SATULUI
REDACTAT DE GH. TULBURE

1944

Sunt neam de jude

Sunt neam de jude, Jurj din
[Maramureș,
Descălecat-am, mândru păcurar,
Cu turmele 'ntre Someșe și
[Mureș
In secolul de aur, legendar.
Dacă barbarii își prădară țara
Și m'au făcut pâmaș de rând,
[zilic,
Sus la Bobâlna izbucnit-a para
Pe curțile crăiei pân' la cer.
Și dacă domnii lor m'au pus la
[clac,
Sculatu-m'am cu munții din Apus;
Uitat-ați, n'atți uitat? Ian stați
[o leacă,
O vorbă încă mai avem de spus.
Acolo unde ieri am stat la porți
Cu jalbele dreptății rușinos,
Azi mă ridic să sparg aceste
[bolți
Cu cântecile noului Hristos...

Odată

Din Meseș, Crasna curge spre
[Caret;
Opritu-m'am odată lângă ei.
Și ulmi luncii fostu-m-au to-
[varășii;
— Odată m'oi întoarce-acolo
[larășii.
Stă Sighetul pe malul Tisel mut.
Odată și pe acolo am trecut,
Un an e de atunci ori o mie?
— Fântână plină, plat de neam
[intâle.
Lăpușul țundra negurei și-a pus,
Că lut l-e dat să meargă tot în
[sus,
Cu noul din drum se pune'n
[poară;
— Răsal din vreme, bălaie pri-
[măvară.
Durerea curge'n râuri, sună lin,
E plângere pe lume și suspin
Și Someșul bătrânul cată'n zare
Dar munții Tebeț tac cu încruntare.
Emil Giurgiuc

Povestea scrisului

de Bădicu Gheorghe

Nu se poate spune precis câte mii de ani au trecut de când oamenii au început să-și aștearnă gândurile pe hârtie. Adică vorba vine „pe hârtie“; nici nu era inventată. După părerea unora, Babilonienii scriau de acum opt mii de ani, în felul lor, bine înțeles. Ei își arătau gândurile prin desene. De pildă, o lacrimă căzând din ochi însemna la ei: *tristețe*. Scrierea Babilonienilor cu vremea s'a schimbat și locul desenelor l-au luat anumite *semne*. Aceste semne ciudate aveau diferite forme și erau așezate în felurite chipuri, astfel exprimând ele felurite înțelegeri. Se presupune însă că în cele mai vechi timpuri oamenii au scris și pe *pământ*, un pământ moale și cleios care după aceea era încălzit și întărit, la fel cum se fac astăzi oalele. Mai scriau și pe vase, pe bucăți de lemn și pe alte materiale. Egiptenii cei vechi, după ce au scris și ei pe humă, s'au gândit să-și fabrice un fel de hârtie din plante numită *papyrus*. Cu vre-o cinci mii de ani înainte de Hristos ei au scris pe papyrus cu cerneală, fabricată tot de ei. Mai târziu oamenii au scris pe un *pergament* făcut

din piele de animale preparată. Când Grecii cei vechi au găsit pentru fiecare sunet din limbă un anumit semn, atunci, s'au născut *literile*. Seria de litere de care aveau nevoie pentru a-și exprima gândurile a fost numită de ei *alfabet*. Toate celelalte popoare au început a întrebuința alfabetul Grecilor.

Romanii însă au scris pe *ceară*. O cocă mare de ceară moale era întinsă pe mese și înțepată cu penițe făcute dintr'un material ca fierul de tare. În vremea

când oamenii au început să poarte cămăși, hârtia a căpătat valoare și întrebuințare mai mare, pentru că la fabricarea ei au început a se folosi sdrențele rămase din cămășile vechi. Astăzi hârtia se fabrică mai mult din lemn decât din zdrențe.

Cerneala noastră au inventat-o Chinezii.

La început o preparau din funingine, amestecată cu lichid cleios. Din aceasta se făcea o turtă pe care dacă o sfărâmai într'un pahar de apă căpătai cerneala de scris.

Cerneala aceasta a fost cunoscută și în India, iar Romanii au inventat și ei o altă cerneală obținută dela peștele *Sepia*.

Cele dintâi condeie era din trestie și aveau forma unui bastonaș ascuțit.

Deoarece însă cerneala extrasă din funingine nu curgea destul de bine din tocurele de trestie, s'au inventat un nou fel de cerneală extrasă din gogoși de *tanin*. Abia acum, cu câteva sute de ani în urmă, au ajuns oamenii să scrie mai repede și mai ușor.

Azi suntem la mașina de scris.

Cărți scrise pe intestine

Printre feluritele materii întrebuințate în cursul timpurilor la scris, de care pomenim în articolul nostru de astăzi, se cere să amintim intestinele de animale, care și ele au fost puse să facă serviciul hârtiei de astăzi.

Renumita bibliotecă din Constantinopol, arsă în 476 d. Hr, care conținea 120 de mil de volume, a avut un exemplar din Iliada și Odyssea scris pe un intestin de șarpe lung de 120 de picioare.

Textul era scris întreg cu litere aurite.

Din legende noastre
istorice

Câmpul Cetății

Pe vremea când Ștefan Vodă Domnul Moldovei, era cucerind peste pământul Ardealului, gândit să-și facă cetăți și duri întărite, pe unde socotea el că ar putea să vină dușmanii de către Apus. Apoi s'a mutat în Cetatea Ciceului cu întreaga familie, ducând o vieață ca să trăiească. Dădă o vreme însă cu străini din vecinătate văzând că de bine îi mergea lui Ștefan Vodă au prins ură și pizmă pe el și s'au înțeles în ascuns ca odă la capul să-i facă vânt și aceste meleaguri.

Ștefan Vodă le-a înțeles în gândul. Și-a mărit oastea și făcând cetăți și întărituri împrejurul Ciceului, ca să-i fie toată la îndemână.

Una din cetăți a zidit-o Giurgești, unde puse pe Radu un căpitan viteaz, descurcându-se care se spunea că rupe pe coava în două și strânge peștele în palmă de stoarcă a din ele.

Dar acest Radu căpitanul, cât era de voinic la luptă, atât era de iubeț. Din această pricină i s'a tras și pielea. Odată, pe când a plecat din cetate pentru se duce la mână lui, dușmanul apăru pe neașteptate și cuprinse cetatea. Cum a prins de veste, Radu repezit asupra păgânilor ca să pună pe fugă.

Dar oștirea lui era puțin. Dușmanii l-au înconjurat din trei părți și în clipa când Radu apucă să treacă peste o coastă țepișă, vrăjmașul îl ajunse din urmă și îl ucise. „Coasta de pește și astăzi. „Coasta de peștelui“, iar locul unde a fost cetatea se cheamă de popor „Câmpul Cetății“.

T. A. Bogdan

Pe marginea vieții

Scriu pe marginea vieții, cum să dești meri pe marginea drumurilor de țară, ca să fie sburătăclii de mulțimea trecătorilor.

Mai târziu, mi-am dat seama, unii au crezut (citește: dorit!) că scriu la marginea vieții și foarte s'au bucurat în ceasurile așteptatului priveghiu.

În definitiv, nepotrivirea de intenții rezultă dintr'o simplă prepoziție. Pentru atâta lucru nu stric eu cheful nimănui, mai cu seamă că omul nici odată nu știe e pe sau la marginea vieții.

Credința impusă prin forță

e de origine mohamedană și se cunoșc și împrejurările care l-au determinat pe Mohamed să procedeze așa. Și, totuși, noi după două războaie sângeroase mai avem curajul să ne numim creștini.

lata un fel de-a înainta mergând înapoi.

Transfuzii politice

seamănă cu acele servitoare care, după ce sărăcește stăpânul pe care l-au furat, trec în simbrăia altuia, mai bine situat.

Pentru toți acești pribegi aș institui o decorație, pe clase.

Noi avem cel puțin o companie care ar avea dreptul să o poarte cu „frunze de stejar și briliante“.

Am suferit destul

de aceea pot avea bucuria de a nu-mi mai fi teamă de ce va urma.

Flăcăule, acum e rândul tău! Te plâng, dar n'am ce-ți face.

Proptește-ți fruntea în soare, și picioarele în pământul din care să nu te lași smuls.

Intr'o zi vei veni și tu lângă mine.

Loc de întâlnire: cimitirul.

Actualități

UN NOU ZIAR

Le înregistrăm așa cum apar. Se numește „Tribuna poporului“ având ca director pe d-l G. Călinescu.

Apare începând cu 16 Sept. 1944 în formatul vechii „Diminețe“ și tot în Str. Sărindar.

Program imediat: antihitlerist.

O CARACTERISTICĂ

a săptămânilor de după 23 Aug. c. este preocuparea foarte atentă de reintegrarea Evreilor din România în toate drepturile avute mai înainte. Două ziare evreești, „Mântuirea“ și „Curierul Israelit“ luptă pentru toate revendicările conaționalilor lor. Citindu-le, însă, rămâi cu impresia că drumurile celor două gazete nu se prea întâlnesc și

anume, pe ici, pe colo, în părțile principale.

„Mântuirea“ pledează pentru o „națiune evreiască“, un fel de „grup etnic“ evreu în România; „Curierul Israelit“ e pentru cetățeanul român evreu asimilat, sau cam așa ceva.

Rămâne ca din ciocnirea celor două idei să fie lămurită țara.

Decamdată „Mântuirea“ e agrosivă.

DREPTATEA ȚĂRANILOR

e numele noului ziar ce apare începând cu 17 Sept. c., sub conducerea d-lui Dr. Ctin Hagea, fost director al gazetei „Ardealul“ din București.

Interesant un raportaj cu privire la schimbarea din 23 Aug. 1944

Tonul gazetei corespunde temperamentului dinamic al directorului.

Maresalul Ion Antonescu a fost arestat

Posturile de radio aliate au anunțat că Inaltul Comandament Sovietic a dispus arestarea următorilor, sub calificatia de „criminali de războiu”.

Maresal Ion Antonescu, Mihail Antonescu, General Pantazi, General Pichi Vasiliu, Colonel Elefterescu, Klodius, apoi Generalii: Hansen, Tielen, Gerstenberg și general Stangel, fost comandant al Varșoviei.

Răspuns la articolul

„O condamnabilă sfidare“

publicat în Tribuna Nr. 1023. 13. 9. 1944

În ziarul „Tribuna”, s'a publicat sub titlul „O condamnabilă sfidare” un articol plin de afirmațiuni insultătoare și necontrolate la adresa conducerii și întreprinderilor „Letea” Zărnești și — surprinși că s'au putut strecura și da publicității asemenea regretabile aserțiuni, cu toate că „Tribuna” a fost considerată de noi ca o gazetă serioasă — am rugat, în mod insistent, să publice pe aceeași pagină, în primul număr și în întregime, răspunsul nostru.

Pentru lămurirea și a cititorilor dela „Gazeta Transilvaniei”, arătăm și aici din cele cuprinse în acel răspuns.

În amintitul articol se pretinde că, în cadrul colectelor lansate de ziarul Tribuna, întreprinderile „Letea” și Directorul General al acestora, ar fi refuzat să contribuie la strângerea fondurilor destinate echipării Regimentului de voluntari ardeleni „Iuliu Maniu”.

Intenționat sau nu, se face o confuzie: la Zărnești nu se găsește sediul întreprinderilor Letea, ci doar o exploatare a acestora.

Societatea Letea a fost prezentă întotdeauna și n'a lipsit dela niciunul din actele de solidaritate națională, dându-și cu prisosință contribuția sa prin conducerea centrală din București și prin Oficiul de vânzare a hârtiei produsă în țară.

Donațiunile au fost puse la dispoziția solicitanților numai prin Centrală, Direcțiunea fabricii Zărnești neavând prin statute competența distribuirii unor asemenea fonduri, cercul atribuțiilor sale fiind de ordin tehnic, iar operațiunile financiare fiind atribuțiile exclusive ale Direcțiunii Generale Centrale.

Dacă pentru același scop se deschid de persoane diferite mai multe liste de subscripție, este natural ca societatea noastră să nu poată figura pe toate și dacă a lipsit de pe una nu i

se poate atribui calificativul de „condamnabilă sfidare”.

Veniturile de miliarde despre care este vorba în articolul menționat — când capitalul întreprinderii este sub un miliard, — sunt în realitate datorii și pagube pentru noi.

Fabrica Letea dela Bacău, oprită și evacuată de șase luni, prezintă astăzi pentru societatea noastră o grea sarcină, la care se adaugă situația precară a fabricii dela Zărnești, care lucrează redus și fără posibilități de plasare a produselor sale.

În ceea ce privește afirmațiunile jignitoare aduse personal Directorului nostru, este cazul să subliniem că D-sa a dovedit îndeajuns prin întreaga atitudine a D-sale, totdeauna plină de curaj, că este deasupra unor acuzații aduse de persoane mărunte care nici măcar nu semnează ce-au scris.

Fie-ne îngăduit a arăta — în treacăt doar și pentru edificarea opiniei publice de bună credință — că D-sa și-a dat tributul personal prin Primăria Comunei Zărnești, în același scop pentru care activează listele de subscripție, ale „Tribunei” încă înainte de lansarea acestora. (Adeverința Primăriei Zărnești din 8 Sept. a. c.)

Ar fi de dorit ca strângerea unor asemenea fonduri să fie încredințată unor persoane legal împuternicite și care să prezinte serioase garanții morale.

Am cerut să ne indice numele persoanei care a scris articolul sau al celei responsabile, deoarece nu am găsit o în cuprinsul gazetei, pentru a se cere — pe calea justiției — cuvenita satisfacție.

Zărnești, 13 Sept. 1944.

Fabrica de hârtie Zărnești
Manolache Mihai
Victor Gregorsch

(G. Tr. — Chitanța Nr. 6254)

University Library Cluj

Dr. Sextil Pușcariu soț, Radu și Maria fiu și noră cu fiicele lor Cristina și Marina, Lia și Grigore Manoilescu fică și ginere cu fica lor Magdalena, precum și familiile Dima și Ciobanu, au durerea a încunoștiința încetarea subită din viață, în urma unei congestii cerebrale, a scumpei lor

Leonora Pușcariu n. Dima

în vârstă de 63 ani, în ziua de 21 Septembrie 1944.

Inmormântarea va avea loc Sâmbătă 23 Septembrie, ora 11 a. m. în Brașov, cimitirul Groaveri.

Brașov 22. IX. 1944.

Odihnească în pace!

Căutăm

corespondenți

în toate orașele Ardealului în vederea transformării

„Gazetei Transilvaniei”

în cotidian atunci când această mare acțiune va deveni actuală.

Doritorii ne vor adresa câte o corespondență de probă împreună cu un stat de serviciu în presă. (În lipsa acestuia: studiile și funcțiunea).

Implinindu-se 6 luni de zile triste și dureroase de când scumpul și neprețuitul nostru frate, unchiu și cumnat

Vasile Grădinaru

Exploatator de petrol și fost președinte al Camerei de Industrie și Comerț din Ploești

a închis ochii pentru totdeauna, facem cunoscut rudelor și cunoscuților că Duminecă 24 Sept. 1944 ora 11 se va oficia parastasul pentru odihna sufletului lui bun în biserica Sf. Treimi din Brașov-Tocile.

„La Liceul de fete „Principesa Elena” se caută

o pereche de oameni,

bărbatul să priceapă lucrări de mecanic, femeia portăreasă.

Vizitați

MAGAZINUL

Piața Libertății 14

ROMANESC

Piața Libertății 14

stofe,
măfășuri,
fricoțaje,

ciorapi,
pânzetur
etc.

Telef. 2905

Lila Măzgăreanu

Telef. 2906

Pierdat carnet de identitate, carnet de refugiat, adeverință de situația militară, pe numele **Buțaș Ion**, refugiat din Someș, precum și suma de 6000 lei. Rog găsitorul a returna suma și a-mi trimite actele la adresa „UZINELE CODLEA” din Codlea Jud. Brașov.

Informațiuni

D-l Ion I. Lapedatu

și-a reluat funcțiunea de vice-guvernator al Băncii Naționale a României de unde plecase, nu de mult, în urma unui decret cu tălc.

*

Se fixează pozițiile

Național-tărăniștii declară, prin d. Hudiță, că organizația politică din care face parte, în actuala configurație politică se situează ca un *partid burghez de stânga*.

Comuniștii, prin d. Constantinescu-Iași precizează obiectivele luptei lor:

- lupta pentru Ardeal
- democratizarea armatei
- atitudinea prietenească față de armata Roșie și demascarea defaimatorilor ei

- epurarea aparatului de stat
- lupta împotriva speculei
- organizarea sindicală.

*

Tribunalul Brașov

și-a fixat orarul pentru ședințe începând cu 15 Sept. c.: 8:30-14 și la nevoie 15-17.

Orele de serviciu pentru grefe și serviciile auxiliare: 8-14.

*

Cercul Teritorial

și-a reluat activitatea în fostul local din Str. Mihai Viteazul (cazarma Vânătorilor de Munte).

*

Orele de serviciu la Administrația Financiară Brașov

Cu începere de Luni 11 Septembrie 1944, orele de serviciu au fost fixate:

Dimineața dela 8-13.

După amiază dela 16-18.

Ghișeele percepțiilor vor fi deschise toată ziua.

Ghișeele dela Administrație vor face operațiuni dela ora 8.15-11.

*

REDAȚIONALE

În dorința de a servi o cauză în deplină libertate de acțiune și ca toată obiectivitatea, aducem la cunoștință că orice comunicat, convocare, manifest etc., emanat dela vre-o organizație politică, ce ne va fi trimis, nu se va publica decât CU PLATĂ, în pagina penultimă a ziarului, după tariful stabilit periodicelor din provincie.

Fac excepție cele a căror publicare este OBLIGATORIE pentru toate ziarele.

Numai Asociațiunea transilvană „Astra” ne ajută; se gândește cineva la asta?

Frontul diplomatic

Importanța conferenței dela Quebec preocupă toate cercurile politice internaționale. În cea de a 9-a întâlnire dintre d-nii Roosevelt și Churchill a fost, de sigur, pusă la punct lupta decisivă care se va duce împotriva Germaniei și Japoniei. Așa dar, conferența a avut ca prim obiectiv războiul propriu zis Ea a căpătat un caracter politic prin participarea d-lui Eden. D-sa a avut de comunicat chestiuni importante fapt care l-a determinat să plece personal la Quebec. Comunicatul dat presei de către d-nii Roosevelt și Churchill este categoric în ce privește războiul din Europa. Conducătorii lumii americane și engleze consideră lichidată acțiunea din Europa (acțiunea militară), după care de sigur va începe reconstrucția continentului peste care a trecut cea mai sguuitoare dintre dramele istoriei.

În ce ne privește pe noi Români suntem în adevăr la o mare cotitură. Și, se cade să precizăm, la o mare cotitură a clasei conducătoare. Cei patru ani din urmă n'au putut schimba structura sufletească a Românului dornic de libertate. Nația întreagă execută fără murmur ordine care erau date. Din această executare a ordinelor „cei de sus” își făcuseră convingerea că neamul este cu ei, căci altfel s'ar fi întâmplat cele ce s'au petrecut și se petrec în Germania. Reacțiunea conducătorilor noștri de ieri — în cazul că negativismul s'ar fi făcut vizibil — ne-ar fi lipsit, pentru încă multă vreme, de actul din seara zilei de 23 August. Pe Românul adevărat nu l-a interesat însă decât un singur scop: *refacerea teritorială*. Când jumătate din Ardeal (în care trăiesc, mai bine zis trăiau, căci mulți au luat drumul veșniciei, un milion și jumătate de frați) gema sub călcâiul maghiar, puteam avea oare alte scopuri de viață?

Iată pentru ce astăzi, când exemplul României a fost urmat de Bulgaria și Finlanda, și când focul războiului se află pe pământ german la o distanță de 500 km. de Berlin, este natural ca cei doi oameni politici să se gândească și să îndrepte acțiunea armatelor lor spre obiectivele care să însemneze lichidarea celui mai sângeros capitol de viață din istoria lumii. Că se va fi discutat la Quebec și alte probleme de ordin politic, înafară de cele aduse de d-l Eden, vom putea ști în viitor. Avem însă credința fermă că în situația de astăzi, când România s'a plasat în interesele aliate și când participarea poporului român la lupta pentru recucerirea unui loc demn este dusă cu tot elanul, putem privi cu încredere vremurile de pace și de reconstrucție mondială.

Declarațiile d-lor Roosevelt și Churchill

După conferența dela Quebec d-nii Roosevelt și Churchill au declarat că discuțiile dela Quebec au fost cele mai fericite de până acum și au arătat cel mai înalt grad de unitate înregistrat de conferențele de până acum.

D-l Churchill a declarat: „Discuțiile au fost duse sub semnul unității. Singurul lucru asupra cărui nu am fost de acord a fost că Statele Unite să dea mai mult decât partea lor pentru operațiunile din Pacific, dar s'a aranjat și aceasta”.

Cei doi conducători și-au luat angajamentul să dea asaltul pentru distrugerea Japoniei cu toate resursele celor două națiuni ale lor, de îndată ce Europa va fi eliberată. S'a ajuns la o rapidă și completă unitate de vederi asupra planurilor de învingere a Japoniei.

D-l Roosevelt a declarat că d-sa și d-l Churchill nu sunt încă în stare să precizeze data prăbușirii Germaniei, dar când se va întâmpla aceasta, aliații vor acționa cât mai rapid posibil împotriva Japoniei. „Vom înfrunta moartea cu forțe proporționale față de puterea noastră națională”, a declarat d-l Churchill.

O telegramă din Stockholm se ocupă de

Condițiunile de armistițiu cu Finlanda

condiții care ar fi următoarele: *Inaportarea la frontiera din 1940 și plata de către Finlanda a 300.000 de dolari americani, ca despăgubiri de războiu. În plus: Finlanda va trebui să dea Uniunii Sovietice o insulă strategică în Golful Finic, în apropiere de Kronstadt și Leningrad. Se mai spune că Rușii cer insula Hogland sau Lavansaari, care este la răsărit de Hogland. De asemenea se pare că mai cer insula Porkkasa, în coasta de sud a Finlandei. Până la îsgonirea Germanilor din Estonia, vor fi folosite aerodromurile din Finlanda. Pentru siguranța îndeplinirii condițiunilor de armistițiu va funcționa în Finlanda o comisiune de armistițiu.*

Hitler va părăsi Germania

Cercurile politice cred a ști că la conferența dela Quebec d-l Eden ar fi transmis d-lor Roosevelt și Churchill dorința Germaniei de a face pace, la care s'a răspuns „capitulare totală și fără condiții”. Pentru ca soarta poporului german să fie oarecum salvată, oamenii politici germani cred că plecarea lui Hitler este o condiție sine qua non. În privința aceasta este semnificativă o telegramă din Londra care spune: „Toate posturile de radio aliate au răspândit știrea că de câteva zile în Germania se petrec lucruri neobișnulte.

de Mardare Mateescu

Se vorbește foarte insistent despre o mare desbinare în partidul nazist pe care o pregătește Himmler și la care ar adera și Göbbels. Filnd stăpân pe armata internă, Himmler ar urma să-l silească pe Hitler să părăsească Germania. În scopul acesta, un mare vas de război se află ancorat de câteva zile în portul Gdynia gata să-l transporte pe Hitler în Japonia. Posturile de radio au mai adăugat însă că, deocamdată, verificarea acestor știri este greu de stabilit.

Din aceeași sursă sunt vestite

Alte arestări în Germania

Un corespondent special al ziarului „Observer” — spune telegrama din Londra — vestește că un val de arestări a început acum în Germania, fiind arestați nu numai cei bănuși că ar putea da o lovitură împotriva regimului, ci și cei care ar putea coopera cu aliații în eventualitatea unei ocupații. Printre ultimii arestați s'ar găsi: dr. Schacht și ginerele său von Scherpenberg, consilier din ministerul de externe german; prof. Popitz, ministrul de finanțe al Prusiei și contele Bismark-Schonhausen, președintele poliției din Potsdam și nepot al marelui cancelar german.

Mersul războiului

Dintr'o hartă bine venită în ziarul „Universul” — toată lumea a putut constata că Berlinul se află în mijlocul câmpului de luptă ce se întinde în fața aliaților. În adevăr, trupele americane se află la Colonia, iar cele rusești la Varșovia. Cele două armate aliate sunt la o distanță de 500 km. de Berlin. Linia Siegfried a fost străpunsă în mai multe locuri. O debarcare masivă a fost efectuată de trupe aliate aerportate în Olanda. Această acțiune a fost posibilă datorită a 3.000 de avioane. Pe frontul de răsărit armata sovietică pregătește o mare ofensivă. Până acum în răsărit, Germanii au pierdut mult material de război și un număr de 1.400.000 de soldați, spun comunicatele sovietice. În Marea Baltică aviația aeriană sovietică a bombardat violent portul Lēpaia. Pe frontul din Transilvania armatele Române și Sovietice înaintează metodic spre Tg.-Mureș și Cluj.

„GAZETA TRANSILVANIEI”

Redactor responsabil
ION COLAN

Redacția și Administrația
BRAȘOV
B-dul Regele Ferdinand No. 12
TL 1513

Abonamentul anual Lei 400
Autorități și Societăți Lei 800
Membrii „Astre” din
comunele jud. Brașov
și refugiații săteni din
Ardealul de Nord Lei 200